

SIRA HERNÁNDEZ

Tre impressioni sulla Divina Commedia

(Sony Classical, 2022)

Sira Hernández, piano

Escoltant el disc venen de seguida al cap les paraules de la pianista barcelonina Sira Hernández en una entrevista publicada al número 41 de 440CLÀSSICA&JAZZ, el desembre del 2017: "M'interessa entrar en el so, capbussar-m'hi abans de començar a tocar". Més enllà dels seus dots com a intèrpret, en la seva faceta com a compositora, Hernández fa bona també aquesta afirmació, que aposta per un sentit de la introspecció gairebé espiritual, defugint qualsevol temptació de captar l'atenció de manera superficial. Aquestes impressions per a piano al voltant de l'obra més important de Dante Alighieri, la *Divina Comèdia*, són, més que una evocació respectuosa de l'obra dantesca, un vibrant "viatge interior a través de l'Infern, el Purgatori i el Paradís", com bé assenyala l'asagista i melòman Juan Ángel Vela del Campo en el llibret que acompanya aquesta edició, el primer treball que l'artista publica amb el segell Sony Classical. En la gravació es destil·la la saviesa d'una artista agosarada i virtuosa que eixampla la paleta expressiva amb partitures pròpies que condensen tot un llegat musical, que va de la bellesa ingràvida de la música antiga al misteri trencador de la música experimental, passant per l'exuberància més romàntica. Ja el primer moviment de l'"Inferno", amb unes notes greus i profundes sacsejades per una allau de sonoritat que brolla de la mà dreta, preparen l'oïent per iniciar un trajecte que deixarà una forta empremta emocional. A "Le vele", el piano de Sira Hernández es mostra torrencial, mentre que a "Candida rosa" adopta un to molt més melangiós que ens porta fins a altres mons més reposats. El disc conclou amb el darrer moviment del "Paradiso", un prodigi de contenció i lirisme que recorda la devoció de l'artista formada a Itàlia per la música de tot un mestre que va saber construir des de les tecles una estètica i un discurs propi i encantador: Frederic Mompou. Sens dubte, som davant una obra major. *Enric Roa*